

долюбци и търговци отъ Крива-паланка, като Димитъръ Филиповичъ и др.¹⁾ Въ 1833 год. паланчани си съградиха нова църква и въ двора ѝ българско училище. Въ 1868 г. се призна и официално българската църковна община отъ турцитъ. Отъ това врѣме е запазенъ и печатътъ на общината, въ кръгла форма, вътрѣ турски надписъ и дата 1868 г., а изоколо български надписъ:

∴ Паланечка Българска църковна община.

Ето и едно свидѣтелство за български училища въ Паланка, прѣди още да е съществувала Българска екзархия:

Свидѣтелство,

Съ което явяваме, че Г. Димитръ Давидовъ родомъ българинъ изъ гр. Криворѣчна Паланка, Македония, въ течение на 22 двадесетъ и двѣ години отъ 1-й май 1864 г. е учителствувалъ въ народното ни мъжко училище, въ родното си место, при изпълнение точно и добросъвѣстно длъжността си, е ималъ примѣрно поведение и отличенъ успѣхъ.

Въ удостовѣрение на това даваме му настоящето потвърдено, както съ своеручнитъ подписи, тъй и съ общинскиятъ ни печатъ.

13-й юлий 1886 год.

Криворѣчна Паланка

Прѣдседателъ на общината
Икѡмъ пѡмъ Георгия

Члѣнове: Арсо Якимовъ, Максимъ Натевъ, Ване Ангелковъ, Андонъ Дѣмѣшовъ, А. Тотевъ, Цано Колевъ.²⁾

1868 г.

№ 197.

Рѣсенъ, Охридъ.

Въ 1868 г. била напечатана въ Цариградъ кратка свещена история и катихизисъ на македонско нарѣчие, което е наречено въ случая „българско“. Авторътъ на книгата, Кузманъ

¹⁾ Тия вѣсти сж приведени по-обстойно по-горѣ, № № 40, 45, 50, 61, 99.

²⁾ Съ тоя документъ ми послужи любезно г. Д. Цоневъ отъ Кривопаланка.